

КОМУНІКАЦІЇ В ІННОВАЦІЙНОМУ МЕНЕДЖМЕНТІ

*Лихошвай М.О.
Полтава, Україна*

Комунікації в інноваційному менеджменті відіграють важливу роль у створенні та успішному впровадженні інновацій в освітньому середовищі. Ефективна комунікація сприяє обміну ідеями, знаннями та інформацією між усіма учасниками інноваційного процесу, що забезпечує зрозумілість цілей та завдань, координацію дій та повною мірою сприяє мобілізації усіх наявних ресурсів для досягнення успіху.

Основні аспекти комунікацій в інноваційному менеджменті базуються на внутрішній та зовнішній комунікаціях.

Внутрішня комунікація являє собою обмін інформацією та ідеями між різними відділами та рівнями усередині освітньої установи. Внутрішня комунікація повною мірою допомагає створенню спільного розуміння між усіма співробітниками та сприяє виявленню інноваційних можливостей, обміну знаннями та досвідом. Вона може здійснюватись через проведення зустрічей, зборів, використанню внутрішніх комунікаційних платформ.

Зовнішня комунікація, яка здійснюється між організацією та зовнішніми стейкхолдерами: клієнти, партнери, постачальники, інвестори, громадськість. Зовнішня комунікація важлива для залучення підтримки, партнерства та залучення ресурсів для інноваційних проєктів, залучення до маркетингової комунікації, просування усіх продуктів та послуг, публічних виступів, участь у конференціях та вебінарах.

Комунікація та інформація мають важливе значення у житті суспільства. Особливої ваги вони набувають у суспільстві, що глобалізується та характеризується революційним розвитком інформаційно-комунікаційних технологій, що використовуються на усіх рівнях, у всіх сферах, галузях, територіальних просторах управління. Комунікаційний менеджмент є складовою теорії управління економічними системами та, певною мірою, вивчає взаємодію і взаємозв'язок у часі і просторі елементів, які формують і ефективно використовують усі види капіталу економічних систем та досліджує закономірності обміну інформацією, знаннями та інтелектуальною власністю у процесі формування та розвитку економічної системи. Комунікаційний менеджмент є самостійною професійною діяльністю виробника, посередника та споживача (суб'єктів і об'єктів економічної системи) по реалізації комунікаційної стратегії, сформованої відповідно до мотивів, установок, інтересів, відносин і конкретних цілей кожного [1].

Успішна діяльність організації напряду залежить від впровадження ефективної комунікації. Кожен управлінець при здійсненні основних функцій використовує якісну та своєчасну інформацію, яка має ефективний вплив на реалізацію поставлених завдань та цілей.

Процес комунікації є складним, щоб ефективно розвивати усі навички комунікацій, керівникам та менеджерам доводиться ставити себе на місце співрозмовника, постійно передбачати ситуацію, що в умовах сучасності, коли будь-яка організація чи компанія прагне отримати якнайбільшу вигоду будь-якими шляхами, буває значно не легко. Кожна організаційна структура

ставити за мету зростання та прибутковість від власної діяльності, розширення клієнтської бази, втримання сегменту та ніші ринку, постає питання необхідності налагодження та розвитку системи комунікацій [2].

Список використаних джерел:

1. Прус Л. Комунікаційний менеджмент. URL : http://journals.khnu.km.ua/vestnik/pdf/ekon/2009_1/zmist.files/_09.pdf
2. Лаврінченко С. Бізнес-комунікації та їх інноваційність в системі менеджменту підприємства. URL : <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/download/2232/2155>

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

*Лісоколенко Ю.Г., Бабенко І.В.
Полтава, Україна*

Система освіти як один із чинників економічного та соціального прогресу нашого суспільства має бути спрямованою на розвиток особистості випускника, створення умов щодо його самовизначення і самореалізації. Тим самим, в усій системі вітчизняної освіти постає завдання пошуку нових підходів до управління закладами загальної середньої освіти для вирішення завдань, які сьогодні ставлять перед школою держава та суспільство.

У зв'язку з цим виникає питання про виявлення основних вимог до сучасного керівника, а також про виявлення факторів, що несприятливо позначаються на ефективності управління.

Управлінська культура керівника закладу освіти – це комплекс управлінських знань, умінь та досвіду, а також професійно значущих особистісних якостей лідерської та творчої спрямованості. При цьому майстерність управління полягає, перш за все, в умінні вибирати найбільш ефективні для даного конкретного моменту часу та обставин, що склалися, методи управлінської діяльності.

Важливим моментом є той факт, що, крім наявності у керівника професійної освіти, особливе значення має його здатність до постійного підвищення ефективності професійної діяльності шляхом зміни своєї поведінки, до постійного розвитку управлінських здібностей. Відповідно до нових вимог, що висувуються до сучасної школи в умовах реформування системи освіти, ефективний керівник повинен пам'ятати, що одразу опанувати ці здібності неможливо. Формування нових затребуваних здібностей та розвиток вже наявних має відбуватися протягом тривалого відрізка часу, фактично протягом всієї професійної управлінської діяльності при чергуванні періодів навчання (підвищення кваліфікації, самонавчання) та практичної діяльності. Велике значення у діяльності професійного керівника мають чинники досвіду, уміння імпровізувати у своїй діяльності, знаходити творчі та оптимальні рішення, адаптуватися до будь-яких змін.

Управлінська культура керівника закладу загальної середньої освіти включає сукупність цінностей, норм, навичок та підходів, які формують стиль управління і визначають ефективність його діяльності. Важливо, щоб керівник закладу мав високий рівень управлінської культури, оскільки це